

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10242

гр. София, 24.03.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в закрито заседание на 24.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

като разгледа дело номер **2928** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на К. С. Ф., ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. В., против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) №575/27.02.2025г., издадена от мл. автоконтрольор в 02 група, 02 сектор в отдел Пътна полиция при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП му е наложена ПАМ – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

В жалбата е направено особено искане за спиране на допуснатото предварително изпълнение на оспорената заповед, по което съдът се е произнесъл с Определение №9726/20.03.2025 г., с което е отхвърлил искането.

На 24.03.2025г. е постъпило в АССГ, ново искане от К. С. Ф., ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. В., по чл.166, ал.2, вр. ал.4 АПК, за спиране на допуснатото изпълнение по процесната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 575/27.02.2025г., издадена от мл. автоконтрольор в 02 група, 02 сектор в отдел Пътна полиция при Столична дирекция на вътрешните работи, като се твърди невъзможност за снабдяване с доказателства от ВМА, но наличие на косвени такива-анализ на намиращите се по административната преписка документи, както и на нормите, регламентиращи процедурата по даване и изследване на кръвните проби. Твърди се, че снабдяване с доказателство от страна на жалбоподателя чрез направено искане до съда и издаване на съдебно удостоверение би отнело много време. Приложени са скрин шотове на водена кореспонденция между адвоката и ВМА, с доказателства от проведени разговори с Централата на ВМА. Представено е и копие от молба от адв. В., защитник на жалбоподателя, до разследващ полицай, (с копие до

наблюдаващия прокурор) с искане да ѝ бъдат предоставени доказателства, че К. С. Ф., ЕГН [ЕГН] от [населено място] е дал кръвна проба. Молбата до разследващия полицай е подадена на 24.03.2025г. в 14,23ч., а искането за спиране до настоящия състав е подадена в АССГ един час по-късно- на 24.03.2025г. в 15,37ч. Изложени са и твърдения, че вече са настъпили вреди за жалбоподателя, предвид, че остава без трудовия си доход, поради оставането му без работа. Моли съда да постанови спиране на изпълнението на заповедта за прилагане на ПАМ.

Като обсъди доводите, изложени в искането за спиране и приложените доказателства, съдът намира следното:

Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 АПК. Съгласно чл.166, ал.4 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Според разписаното в нормата на ал.2 това право може да се упражни от оспорващия при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

Следва да се има предвид, че когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презумира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима.

Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 АПК на актове по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е негова. За да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му, тоест следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

Процесното искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта е мотивирано с вече настъпили вреди, породени от невъзможността жалбоподателят да изпълнява трудовите си задължения, но доказателства за това не са представени. Несъмнено, към датата на налагане на мярката придаденото предварително изпълнение на заповедта се явява единствен и възможен нормативен способ за реализиране на законовата цел. И. срок на действие на ПАМ и ангажиране на нови писмени доказателства обаче безспорно биха били нови обстоятелства по смисъла на чл.166, ал.2 изр.второ от АПК, а нормативната постановка допускаща подобно

сезиране при всяко положение на делото, обосновава и преценката на съда към настоящия момент и в светлината на посочените факти. В случая обаче, доколкото пред съда са изложени само твърдения, неподкрепени отново с надлежни доказателства, същият не би могъл да бъде мотивиран да спре допуснатото ex lege предварителното изпълнение на заповедта доколкото засягането на личен интерес на Ф. не е доказано. Представянето на молба до органите на ДП, входирана един час, преди подаденото искане за спиране, не доказва изискването за доказване на факта дали жалбоподателя е дал или не кръвна проба. Водената кореспонденция на адвоката на Ф. по никакъв начин обосновават автоматично наличието на значителна или трудно поправима вреда, произтичаща от предварителното изпълнение на заповедта, независимо от приложените към жалбата документи. Т.е. не се излагат сериозни аргументи, съобразно посочените законови критерии за спиране изпълнението на акта. Априори, не се установява наличие на противопоставим интерес, който по степен на важност да е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК.

Тези вреди не се предполагат и не могат да бъдат изведени само от характера на заповедта, защото по силата на закона е презюмиран общественият интерес за допускане на предварителното ѝ изпълнение. Оспорващият следва да обоснове вероятността от настъпването на вредите, техният вид и размер, с оглед преценката за значителността и поправимостта им, което в случая не е сторено.

При това положение не може да се приеме, че са налице основания за спиране на допуснатото от закона предварително изпълнение на наложената ПАМ, както и наличие на нови обстоятелства, мотивиращи съда за уважаване на искането.

Следва да се отбележи, че изложените доводи в жалбата в насока незаконосъобразност на оспорения акт са неотнесими към преценката за основателност на искането за спиране на същия. Преценката за законосъобразност на издадената заповед съдът ще осъществи с акта си по същество. В случай на отмяна на оспорения административен акт, жалбоподателят разполага с възможност да защити правата си, като претендира обезщетение по предвидения законов ред.

По изложените съображения съдът счита, че не са налице предпоставките по чл.166, ал.2 от АПК и искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта следва да бъде отхвърлено.

Мотивиран от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на К. С. Ф., ЕГН [ЕГН] от [населено място] за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 575/27.02.2025г., издадена от мл.автоконтрольор в 02 група, 02 сектор в отдел Пътна полиция при Столична дирекция на вътрешните работи.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 7- дневен срок от съобщаването му на страните.